

Gezinsplanning

(Family planning)

Toneelspel in drie bedrijven

door

FRANK VICKERY

vertaling

Han Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GEZINSPLANNING - FAMILY PLANNING** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **FRANK VICKERY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

OMA - bedlegerig

TRACY - haar kleindochter

ELSIE - Tracy's moeder

MAISIE MILLARD - vriendin van Elsie

JEFFREY - Maisie's zoon

IDRIS - Elsie's man

BOBBY - Tracy's vriend

DEOCR:

Het decor bevat drie ruimtes. De zitkamer omvat ongeveer tweederde van het toneel. Comfortabel maar niet nieuw gemeubileerd. Links een leunstoel. Achter een eettafel met drie stoelen, tegen de achterwand een dressoir. Dit is van hetzelfde hout als de tafel. Rechts van het dressoir een doorgang naar de keuken en rechts daarvan een tweezits bank die gedeeltelijk in Oma's slaapkamer staat. Oma's slaapkamer neemt maar een kleine ruimte in: bed in het midden, links daarvan een tafeltje, rechts van het bed een stoel. Het behang van de slaapkamer verschilt van dat van de zitkamer en heeft verschoten rose bloemen. Boven het bed een vrome spreuk. Op het tafeltje 3 of 4 vuile mokken, een klok, een oud spel kaarten, een sinaasappelschil en een spaarvarken. Oma's tas hangt aan de stoel. Een ander klein deel van het toneel is de hal met voordeur, duidelijk verschillend in vloer en wandbedekking van de zitkamer. De aanzet van de trap die naar "boven", naar Oma's slaapkamer leidt is zichtbaar. Rechts van de voordeur een kapstok met spiegel. Er wordt "gespeeld" dat Oma's slaapkamer een verdieping hoger ligt.

EERSTE BEDRIJF

Donderdagmorgen 9.45 uur. Als het doek opengaat ligt Oma, zoals altijd, in bed. Zij is een sinaasappel aan het schillen. Elsie is in de zitkamer aan het strijken. Tracy zit in de leunstoel met haar been over de leuning. Zij is een nogal uitdagende tiener in zeer strakke jeans, geen beha en twee zuigzoenen in haar nek. Zij bladert in een tijdschrift en kijkt een beetje angstig naar Elsie. Oma is klaar met schillen en begint de sinaasappel op te eten. Spuwt iets in haar hand.

Oma: Rotpitten!

Tracy (*bijt op haar lip. Aarzelend*): Mam?

Elsie (*gaat door met strijken*): Mmmm?

Tracy (*bedenkt zich*): Niks, niks. (*probeert te lezen maar kan zich niet concentreren. Probeert 't opnieuw*) Mam?

Elsie: Wat?

Tracy (*wacht even*): Hoe jong was U toen U trouwde?

Elsie (*verstijft, kijkt dan naar Tracy*): Hoezo?

Tracy (*durft niet*): Oh niks. Ik vroeg 't me alleen maar af.

Elsie: Ik was te jong. ik was negentien. Ik ben erin geluisd.

Tracy: Erin geluisd?

Elsie: Jouw vader vertelde me dat hij een of andere ongeneeslijke ziekte had en geen maand meer te leven had. Dat was in negentienhonderd drie-en-vijftig!

Tracy: Toen was hij al een beetje een hypochonder, niet?

Elsie: Een beetje? Op zijn dertiende was hij volleerd! Ik weet nog dat je Oma vertelde dat hij lid wou worden van de Bieb toen hij tien was en dat het eerste boek dat hij meebracht niet Enid Blytons Beroemde Vijf of iets dergelijks was, maar George Newnes' Thuisdokteren.

Tracy: Toen konden ze het al aan zien komen.

Elsie (*heeft even gestopt met strijken*): Ik hoop dat jij geen ideeën hebt over trouwen, hè?

Tracy (*probeert te lachen*): Nee hoor.

Elsie: Dan is 't goed. Ik wil maar zeggen: ik heb niks tegen die jongen waar jij mee gaat, Tracy, maar...

Tracy: Bobby.

Elsie: Ja, Bobby. Ik heb niets tegen hem, maar hij is... nou ja..

Tracy: Ga door, zeg het maar.

Elsie: Nou, hij is geen John Travolta, wel?

Tracy: Pappa was ook geen Robert Redford.

Elsie: Dat is waar. (*zij stopt en staart even voor zich uit bij de herinnering*) Hij leek meer op... Paul Newman. (*zij raakt per ongeluk het hete*

strijkijzer aan en schrikt)

Tracy: Ik kan me niemand voorstellen die minder op Paul Newman lijkt dan Pappa.

Elsie: Oh, hij was best knap.. *(bij nadere overweging)* toen hij jong was.

Tracy: D'r is niks mis met Bobby.

Elsie: Ik zeg niet dat er iets mis met hem is, het is alleen dat hij.. nou ja.. hij is zo lelijk.

Tracy *(een beetje gekrenkt)*: Knap is ook niet alles.

Elsie: Weet ik. Maar het betekent een heleboel als je niks anders hebt.

Tracy: Ik weet wel dat hij niet knap is, maar het is niet zijn uiterlijk dat me aantrekt.

Elsie: Oh. Dan ben ik bang om de volgende vraag te stellen.

Tracy: Het is iets dat ik niet precies onder woorden kan brengen.

Elsie: Oh, mijn God.

Oma *(roept)*: Elsie, Elsie.

Elsie: Daar heb je haar weer. *(gaat hal binnen en roept naar boven terwijl Tracy af gaat naar keuken)* Wat is er?

Oma: Het is kwart voor tien.

Elsie: Weet ik Mam. Ik heb net de ketel op gezet.

Oma: Ik heb mijn cacao altijd om half tien en nu is het kwart voor tien.

Elsie: Ik zei: ik weet het Mam. Ik heb de ketel op gezet.

Oma: Elsie?

Elsie *(geërgerd)*: Wat?

Oma: Het is kwart voor tien.

Elsie *(schreeuwt)*: Goed, goed. *(terug naar zitkamer)* Ze is weer begonnen met die verdomde onzin. Als ze iets niet op tijd krijgt krijgt ze het hele huis bij elkaar.

Oma: Nou heeft ze het over mij daar beneden. Ik weet het gewoon.

Elsie: Zet je de ketel op, Tracy?

Tracy *(achter)*: Doe ik.

Elsie *(strijkt weer)*: Ze heeft het op mij gemunt vanmorgen.

Oma: Ik weet niet waarom ze me niet in een tehuis opbergt en klaar is kees.

Elsie: Ik weet niet waarom ik haar niet in een tehuis opberg en klaar is kees.

Tracy *(komt op)*: Dat zou je toch nooit doen, wel Mam?

Oma: Maar dat zou ze haar moeder nooit aandoen.

Elsie: Als ik de kans kreeg deed ik het.

Oma: Hoewel.... ik weet het nog niet.

Tracy *(zit aan tafel)*: Dat zou ik jou nooit aandoen.

Elsie: Oh, die tehuizen zijn ook niet meer zoals vroeger. Die zijn prachtig tegenwoordig.

Tracy: Daar kun je nog eenzaam in zijn, of ze prachtig zijn of niet.
Elsie: Ze kon niet eenzamer zijn dan dag in, dag uit in die slaapkamer.
Tracy: Kunnen we haar niet terughalen naar beneden?
Elsie: Doe niet zo gek. Hier is geen plaats.
Tracy: Ze zou in die stoel kunnen zitten. *(wijst leunstoel)*
Elsie: Als ze hier beneden was, zou ze teveel horen, teveel zeggen, en
teveel zien, en dat wil zeggen dat ze teveel zou zijn. Voor mij is 't beter
dat ze daar blijft.
Oma: Het is geen werk mij de hele dag hier alleen te laten.
Tracy: Zou ze in de weekends niet beneden kunnen komen?
Oma: Ik heb zelfs de pest aan dat verdomde behang.
Elsie: Het heeft me drie weken gekost haar zover te krijgen dat ze in die
kamer bleef. Als we haar beneden laten komen kost het me
weer drie weken haar terug te krijgen naar boven.
Oma: Ik weet niet wat ze met Kerstmis zal doen. Ze laat me vast niet
beneden komen, dat weet ik zeker. *(tegen zichzelf)* Ze laat ze nog
eerder allemaal naar boven gaan voor het Kerstdiner.
Elsie: Wil jij de thee opschenken, Trace? *(Tracy af keuken)*
Oma: Wat zou ze aan het doen zijn? Ik wed dat ze aan de was is. *(praat
tegen het spaarvarken)* Welke dag is het? Donderdag? Ze doet de
was niet op Donderdag. Misschien is ze niet aan de was. *(denkt
ineens)* Misschien is het geen Donderdag! *(roept)* Elsie! *(geen
antwoord. Oma houdt vol)* Elsie!
Elsie *(gaat naar de hal)*: Wat is er?
Oma: Wat voor dag is vandaag?
Elsie: Donderdag.
Oma: Dinsdag?
Elsie *(wordt kwaad)*: Donderdag.
Oma: Wat ben je aan het doen? De was?
Elsie: Ik ben aan het strijken, Mam. Je weet toch dat ik 's maandags de
was doe.
Oma: Waar blijft mijn cacao?
Elsie: Komt eraan.
Oma: Wat zeg je?
Elsie *(ongeduldig)*: Ik zei: komt eraan.
Oma: Het is al voorbij kwart voor tien.
Elsie *(schreeuwt)*: Hij komt nu. *(er wordt op de voordeur geklopt)*
Oma: Iemand aan de deur.
Elsie *(doet open)*: Hallo. Kom binnen. Hallo Jeffrey. *(mevr. Millard en
haar zoon Jeffrey op)* Kom verder. *(zij komen verder. Als Elsie mee wil
gaan naar de zitkamer roept oma weer)*
Oma: Elsie?

Elsie: Het is in orde, Mam, ik heb al open gedaan.

Oma: Wie was het?

Elsie: Het is in orde, Mam.

Oma: Maar wie was er?

Elsie: Tracy komt zo je cacao brengen. *(gaat naar zitkamer en gaat verder met strijken)*

Oma: Wie is daar bij je, Elsie?

Jeffrey zit in de leunstoel en Maisie Millard zit op een van de stoelen rechts aan de eettafel.

Maisie: Doet ze weer lastig?

Elsie: Ze maakt me bijna aan het gillen vanmorgen.

Maisie: Je zult het er wel moeilijk mee hebben.

Elsie *(roept naar Tracy in de keuken)*: Maak je een kopje thee voor Mevr. Millard, Trace? *(tegen Maisie)* En Jeffrey ook?

Maisie: Ja, Jeffrey ook een kopje. Twee klontjes, geen melk.

Jeffrey haalt uit een boodschappentas een knot wol en een breiwerkje van een centimeter of twintig. Hij slaat met een vaartje aan het breien.

Maisie: Tracy vandaag niet naar haar werk?

Elsie: Nee, ze is vanmorgen niet gegaan. *(Maisie en Jeffrey kijken elkaar "wetend" aan)*

Maisie: Daar zitten we dan.

Oma: Elsie?

Elsie: Waarom is Jeffrey niet naar school?

Maisie: Oh, op Donderdag gaat hij nooit naar school. *(tegen Jeffrey)* Hè lieverd? *(Jeffrey schudt nee)* De hele morgen sport en gym en 's middags natuurkunde.

Oma *(roept nog harder)*: Elsie?

Maisie *(gluurt naar boven)*: Hé, ik geloof dat je moeder je roept.

Elsie: Dat zal best. We zijn wat te laat met haar cacao.

Oma: Ik weet zeker dat ze me met opzet geen antwoord geeft. *(ze roept weer)* Wie is daar beneden bij je?

Elsie *(raakt steeds geïrriteerder)*: Ze gunt me niet eens even de tijd om dit strijken af te maken.

Oma: Als dat de man van de verzekering is, zeg hem dan dat ik hem wil spreken.

Maisie: Als je het mij vraagt zou je minder last van haar hebben als ze hier beneden in een stoel zat.

Elsie: Och, ik weet het nog niet. Ik kan wat meer doen nu ze in haar

slaapkamer is.

Oma: Elsie?

Maisie: Waarom koop je niet zo'n intercom, weet je wel? Het zijn eigenlijk baby alarm toestellen.

Elsie: Je meent het niet! Als ik zo'n ding had zou ze de hele dag aan het andere eind hangen. Nu kan ik nog doen alsof ik haar niet gehoord heb.

Oma (*schreeuwt*): Elsie!

Elsie (*zet strijkijzer met een klap neer, schreeuwt*): Wat?? (*beent woedend naar de hal*)

Oma: Elsie.. (*blijft schreeuwen tot Elsie antwoordt*)

Elsie: Wat moet je nou weer?

Oma: Zeg hem dat ik hem moet spreken.

Elsie: Wie?

Oma: De verzekeringsman.

Elsie (*bijna in tranen*): Ik heb die verdomde verzekeringsman helemaal niet gezien.

Oma: Goed, goed. Helemaal niet nodig om verdomme te vloeken. Ik dacht dat hij bij jou op bezoek was.

Elsie: Mag ik nou eindelijk eens verder gaan met strijken?

Oma: Waar is mijn cacao?

Elsie (*echt kwaad*): Tracy brengt 'm je als hij klaar is. En hou nou eindelijk eens je gemak. (*stormt zitkamer weer binnen*)

Maisie: Jammer dat je haar niet ergens kwijt kunt.

Elsie: Geen een klootzak wil haar hebben. (*strijkt woest*)

Oma: Nou heb ik vergeten te vragen wie ze op bezoek heeft.

Maisie: Misschien zou ze niet zo lastig zijn als ze zich niet zo verveelde. Kun je haar niet een paar boeken uit de Bieb bezorgen?

Elsie: Dat is een goed idee. Kan ik best proberen. (*Tracy op met dienblad met thee*) Ah, asjeblijft. (*gaat zitten*) Breng Oma haar cacao, Trace. Misschien laat ze ons dan even met rust.

Tracy neemt Oma's cacao en laat haar eigen thee op het blad staan. Maisie geeft Jeffrey een kop thee en neemt er zelf een. Roept naar Tracy.

Maisie (*lachend*): Je zou het gemakkelijker hebben op je werk, Trace. (*Tracy glimlacht. Af met cacao. Maisie tegen Elsie*) Ze ziet er niet goed uit.

Elsie: Ze heeft me niet verteld dat ze ziek is.

Maisie: Kijkt een beetje wit om haar neus. (*zij kijkt naar Jeffrey die instemmend knikt*) En waar is Idris?

Elsie: Waar denk je?

Maisie: Naar de dokter?

Elsie: Natuurlijk.

Maisie: Wat mankeert hij vandaag dan?

Elsie: Werd beroerd om drie uur vannacht. Denkt dat het wel een hartaanval zou kunnen zijn.

Maisie (*bezorgd*): En? Was het dat?

Elsie: Doe niet zo gek.

Maisie: Nou, hij klaagt altijd over zijn borst.

Elsie: Idris klaagt altijd!!

Maisie: Misschien zou hij zich beter voelen als hij een baantje had.

Elsie: Oh, waag het niet met Idris over werk te praten. Hij had vorige week een inzinking toen iemand het woord maar noemde.

Maisie: Een inzinking? (*Elsie knikt*) Wat voor inzinking?

Elsie: Weet ik niet meer. Kan ik me niet herinneren. (*opeens*) Oh ja, malaria, dat was het.

Maisie: Malaria. Ik heb nooit geweten dat Idris tijdens de oorlog in het buitenland geweest is.

Elsie: Is hij ook niet. Hij beweert dat hij het in de Home Guard gekregen heeft.

Maisie (*staat op*): Hé, hoe vind je mijn nieuwe vest? (*showt het*)

Elsie: Oh, het is prachtig.

Maisie (*knikt naar Jeffrey*): Hij heeft het gisteren afgekregen.

Elsie: Dat heeft hij keurig gedaan.

Maisie: Hij heeft er maar drie dagen over gedaan. Hij breid die kringen vlugger dan ik de wol kan kopen. Hij is van plan zijn vader een schipperstrui te breien voor de Kerst, niet Jeffrey?

Elsie: Ik zou denken dat hij het allang zat moest zijn, jij niet?

Maisie: Oh, hij niet. Hij is niet gelukkig zonder een paar breinaalden en een knot wol in zijn handen. (*gaat zitten. Op dit moment komt Tracy oma's slaapkamer binnen. Alle aandacht gaat naar dat gedeelte van het toneel*)

Tracy: Goeie morgen, Oma.

Oma: Hallo, schat.

Tracy: Ik kom Uw cacao brengen.

Oma: Dank je wel. (*neemt hem aan en zet hem op tafeltje*) Ga zitten. (*Tracy gaat zitten*) Wie is er beneden?

Tracy: Alleen Mamma en Mevr. Millard en Jeffrey.

Oma: Wie is Jeffrey?

Tracy: Haar zoon.

Oma: Dat is dat klootzakje dat aan breien doet, niet?

Tracy (*lacht*): Ja.

Oma: Daar krijgt ze gedonder mee als hij wat ouder wordt, let maar eens op.

Tracy: Hij doet geen vlieg kwaad.

Oma: Dat geloof ik best. Maar het is niet natuurlijk. Ze moest dat niet aanmoedigen. (*vertrouwelijk*) De narigheid is begonnen toen ze zwanger van hem was: haar man wou een jongen en zij wou een meisje. En ze hebben allebei hun zin gekregen.

Tracy (*lacht*): Oh Oma, U bent soms zo'n grapjas.

Oma: Luister goed naar wat ik je vertel. Zij kan dan wel opscheppen met al die theemutsen en sjaals die hij kan breien, maar als ze niet oppast wordt hij later een homospectueel, let maar eens op. Waar is je vader? Nog niet terug van de dokter?

Tracy: Nee.

Oma: Ik snap gewoon niet hoe die dokters het met hem volhouden, echt niet.

Tracy: Hypochondrie is een ziekte op zichzelf, Oma.

Oma: Hypochondrie? Hij denkt dat hij van alles mankeert. Vertel hem maar niet dat hij dat ook nog heeft. Hij heeft ieder tabletje dat er bestaat al geslikt. Hij liet me de nieuwste zien die hij nu heeft. Ik zou gezworen hebben dat het rose snoepjes zijn. (*neemt een teugje van haar cacao en zet hem terug*) En waarom ben jij vandaag niet naar je werk?

Tracy: Ik had een vrije dag vandaag.

Oma: Verdomme, dat zie ik ook wel.

Tracy: Ik voelde me niet lekker vanmorgen.

Oma: Wat mankeert eraan?

Tracy: Gewoon, niet lekker.

Oma (*lacht een beetje kwaadaardig*): Je bent toch niet over tijd, wel?

Tracy (*is een beetje in verlegenheid gebracht en keert zich af*): Oma.

Oma (*glimlacht nog steeds maar buigt zich naar haar toe*): Nou, over tijd?

Tracy (*wil haar bijna in vertrouwen nemen maar doet het niet*): Ik kom uw kopje wel halen als u het leeg hebt, Okee? (*wil opstaan*)

Oma: Waag het niet mij hier de hele dag alleen te laten zonder die vraag te beantwoorden. Ga zitten!

Tracy: Maar ik...

Oma: Ga zitten, vooruit, ga zitten. (*Tracy gaat zitten. Korte stilte*) Nou, krijg ik nog antwoord van je of moet ik het nog eens vragen?

Tracy (*aarzelt nog even*): Waar zijn uw kaarten, Oma?

Oma: Hoezo?

Tracy: Voorspel me de toekomst.

Oma (*schudt haar hoofd*): Nee, dat doe ik liever niet voor familieleden.

Tracy: Oh, alsjeblieft Oma, voor mij dan!

Oma: Nee.

Tracy: Oh, vooruit.

Oma: Nee.

Tracy: Voor mij, alsjeblieft. *(zij pakt oma's arm en kust haar bedelend meerdere malen op de wang)*

Oma *(geeft toe)*: Jij verwend klein mormel. *(geeft Tracy kusje op haar neus. Pakt kaarten en geeft ze aan Tracy)* Hier. Schudden en in drieën snijden voor Oma. *(terwijl Tracy dit doet haalt oma een zwarte hoed onder haar kussen uit die ze opzet. Dit ritueel herhaalt ze telkens als ze de toekomst voorspelt)* Je ziet een beetje witjes. Vrij je nog met dat jong uit River Row?

Tracy: Bobby? Ja.

Oma: Bobby. Dat is pas een naam. Maar hij heeft niet veel weg van een politieman.

Tracy: Dat is niet de reden dat hij Bobby heet.

Oma: Heeft hij dat gekke ooringetje nog?

Tracy: Ja.

Oma: Ik zal de dag nooit vergeten toen jij hem voor het eerst mee naar huis bracht om hem aan mij voor te stellen. *(wijst)* Daar stond hij met zijn lange haar... heeft hij het al laten knippen? *(Tracy knikt)* En dat shirt dat hij aanhad leek mijn bruidsbloese wel. En zoals het er aan toe was had het dezelfde bloese kunnen zijn!

Tracy: Die zijn erg in de mode!

Oma: Daar stond hij dan en ik was gewoon bang van hem. Als jij niet naast hem gestaan had zou ik gedacht hebben dat hij een ouwe zigeuner was die me wasknijpers kwam verkopen.

Tracy *(lacht)*: U wasknijpers verkopen?

Oma: Ja. En ik kan je wel vertellen: hij maakte me zo bang dat als hij wasknijpers verkocht had, ik de krenge gekocht zou hebben.

Tracy *(heeft de kaarten klaargelegd)*: Alstublieft. Is 't zo goed?

Oma: Weet je zeker dat je het wilt?

Tracy: Ja.

Oma: Goed dan. *(neemt een stel kaarten en bestudeert ze. Het spel gaat "beneden" verder)*

Maisie: Natuurlijk doet hij dat. Niet Jeffrey? *(Jeffrey knikt)* Voor onze Carol heeft hij een heel mooi mantelpakje gebreid. Groen en heel mooi van model. Maar weet je: het kostte drie en vijftig en een half ons woll!

Elsie *(ongelovig)*: Dat zijn een boel knotten.

Maisie: Nee, echt waar! Eerlijk! *(spel terug naar "boven")*

Oma *(bekijkt de kaarten)*: Ik zie een man met een kaal hoofd. Lijdt aan haaruitval.

Tracy: Toch niet Pappa?

Oma: Vertel hem maar niet dat hij kaal wordt, want dan valt zijn haar uit.
Maar weet je wie het is?

Tracy: Bobby's vader is kaal.

Oma: Echt waar? Kijk dan maar uit.

Tracy: Wat bedoelt U?

Oma: Wel, zo vader zo zoon. Als Bobby's vader kaal wordt is er een goeie kans dat hij het ook wordt. Zo gaat dat met kaalheid. Het is erfzonde.

Tracy: U bedoelt erfelijk.

Oma: Niet tegenstemmen.

Tracy: Tegenspreken.

Oma: Nou doe je het weer. Ik hoop dat je dat bij jouw Bobby niet doet. Want een man houdt er niet van de hele tijd tegengestemd te worden door een vrouw. Nou, is die man de vader van jouw financé?

Tracy: Ik zou zeggen van wel.

Oma: Nou, wie 't ook is, hij is in de puntjes gekleed. Draagt een pak.

Tracy: Wat voor kleur?

Oma (*wijst naar de kaarten*): Grijs. Met een grote ruit. (*trekt een gezicht en kijkt weg van de kaarten*) Ugh, zo groot dat ik er hoofdpijn van krijg.

Tracy: Dat is Bobby's vader. Ik weet het zeker.

Oma: Hij heeft een bloem in zijn knoopsgat. Een anjer. (*kijkt Tracy aan*) Hij gaat toch niet naar een bruiloft?

Tracy (*slikt*): Weet ik niet.

Oma: Raar. Hij heeft geen dame bij zich.

Tracy: Hij is weduwnaar.

Oma: Met zo'n pak aan. Verwondert me niks. (*lacht snaterend. Het spel gaat "beneden" verder*)

Maisie: Ik heb natuurlijk gezworen dat ik jou er niks van zou vertellen, maar misschien kan ik dat beter wel doen. Want je komt er toch wel achter. (*vertrouwelijk*) Ik wou er eigenlijk niks van zeggen want het gaat over jouw Tracy...en die jongen. (*Jeffrey stopt met breien en leunt een beetje opzij om zich in te stellen op de conversatie*)

Elsie (*verontwaardigd*): Wat heeft het met die twee te maken?

Maisie: Oh niks. Ik weet zeker van niet. Het is maar dat... (*schuift met stoel en al dichter naar Elsie*) .. nou ja, er gaan praatjes dat een van die jongens, en er zijn er maar twee, niet? Bobby en zijn broer, een meisje zwanger gemaakt heeft, en ik wou niks zeggen voor het geval dat het Tracy was en zij nog niks gezegd had. (*zij wacht en vraagt dan*) Heeft ze niks gezegd?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto